

समाप्तः शास्त्रार्थः इदानीं कथाप्रबंधमेवानुवर्तयन् संजय उवाच इतीति अद्भुतं चेत्तसौ विस्मयकरं रोमहर्षणं रोमां चोद्भेदजनकं शेषं स्पष्टं ॥ ७४ ॥ कथं मयं त्वया दूरस्थयोरपि वासुदेवार्जुनयोः संवादः श्रुत इत्यत आह व्यासप्रसादादिति भगवता व्यासेन दिव्यं चक्षुःश्रोत्रादिकं मयं दत्तं येनाहं व्यवहितं विप्रकृष्टं वा सर्वं करतलामलकवद्विजानामि अतो व्यासप्रसादादेतच्छास्त्रं परं गुह्यं गोप्यं अहं श्रुतवान् योगं च पश्य मे योगमैश्वरं मिति प्रतिज्ञापूर्वकं प्रदर्शितं वैश्वरूप्यं तमपि दृष्टवानिति शेषः स्वयं कथयत इत्युक्ते अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्वेद इति श्रुतेः स्वनिःश्वसितं वेदं शिष्याचार्यपरंपरया कथयत इत्यायाति तदर्थं साक्षात्कथयत इति सृष्ट्या दौर्ब्रह्माणं प्रतीव इदानीं मर्जुमं प्रतिसाक्षात्कथयतः श्रुतवानहमित्यर्थः तेन भगवदनुपहपात्रतया ब्रह्मणा समत्वं स्वस्य द्योत्यते अत्र एतद्योगमित्यभेदेनान्वये तु गुह्यपदापेक्षया एतद्योगमिति पुनः पुनः सकलिंगयो रपि सामानाधिकरण्यं शक्यं च यत्किंचिदश्रुतापि क्षुद्रुपहंतुमित्यादाविव पूर्वप्रवृत्तलिंगसंस्कारप्राबल्यादुत्तरत्र भिन्नलिंगविशेष्यलाभेऽपि पूर्वसंस्कारेण निवर्तत इति सामानाधिकरण्यं विलिंगयोरपि वक्तुं शक्यमिति ज्ञेयं ॥ ७५ ॥ केशवार्जुनसंवादश्रवणजं विश्वरूपाख्ययोगदर्शनजं चाह्वादं क्रमेण श्लोकद्वयेनाह राजन्निति हेराज नृहे धृतराष्ट्र पुण्यं पुण्यकरं पापहरं चेत्यर्थात् संस्मृत्य संस्मृत्येति संभ्रमे द्विरुक्तिः शेषं स्पष्टार्थं ॥ ७६ ॥ तच्चेति रूपं विश्वरूपं एतद्वर्णने हि ब्रह्माणमीशमिति देशतो विप्रकृष्टं वक्राणिते त्वरमाणा विशंतीति कालतो व्यवहितं भीष्मादिक्षयं च करतलामलकवद्वृष्टवान् तच्च जगतो मिथ्यात्वमंतरेण न संभवतीति प्रतिपा

संजय उवाच इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणं ॥ ७४ ॥ व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्दुह्यमहं परं ॥ योगं योगेश्वरा कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयं ॥ ७५ ॥ राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिममद्भुतं ॥ केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ॥ ७६ ॥ तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः ॥ विस्मयो मे महान् राज नृहृष्यामि च पुनः पुनः ॥ ७७ ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ॥ तत्र श्रीविजयो भूतिर्धुवानीति र्मतिर्मम ॥ ७८ ॥ इ० भी० भग० सू० ब्र० श्रीकृष्णार्जुनसंवादे संन्यासयोगो नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पर्वणितु द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ समाप्तं भगवद्गीतापर्व ॥ ७९ ॥

दितं वेदांतकतके अतीतानागतं वस्तु वीक्ष्यते करबिल्ववत् योगी संकल्पमात्रोत्थमिति शास्त्रेषु द्विभिः १ मायायां सर्वदा सर्वं सर्वावस्थमिदं जगत् अस्तीति तदुपाधिश्चिन्तावात्स्यात्सर्वमीक्षते २ आरंभपरिणामाभ्यां स्वेन रूपेण यन्न सत् अतीतानागतं वस्तु योगी तद्वीक्षतां कथं ३ संकल्पमात्रभातं वस्त्वतीतादियदीष्यते नष्टस्त्रीदर्शनाभंतत्स्याद्योगिज्ञानमप्रमा ४ योगी संकल्पमात्रेण तस्योत्पत्तिर्यदीष्यते ईश संकल्पमात्रेण सर्वोत्पत्तिस्तदेष्टव्यतां ५ आरंभपरिणामेवादेशकालाद्यतिक्रमः नैव दृष्टः कचित्सोयं स्वममायादिषु स्फुटः ६ युगपद्भूयते कुंभो नानादेशस्थयोगिभिः जलसूर्य इवास्माभिस्तेनासौ कल्पितः स्फुटं ७ योगिभिर्गुह्यमाणत्वाद्दृष्टः सर्वत्र सर्वदा सन्नेवास्तीति चेत्कार्यं कथमीदृग्विधं भवेत् ८ व्यावृत्तं हीष्यते कार्यं युगपद्भिन्नदेशता चेत्कल्पनां विनास्येष्टादृष्टांतस्तत्र नास्ति वः ९ तस्मान्नाणुभिरारब्धमिदं विनापि गव्यवत् प्रकृतेः परिणामो वा जगत्किं त्विदं जालवत् १० सत्यं बद्धदृशामिदं जालं विश्वं पराकृष्टां अधिष्ठानादृते शुद्धदृशां नास्येव तद्व्यमिति ११ स्पष्टार्थो मूलश्लोकः ॥ ७७ ॥ यस्मादनंतैश्वर्यो भगवांस्तदनुगृहीतोर्जुनश्च युधिष्ठिरपक्षेस्ति अतस्त्वया जयाशानकार्येत्याह यत्रेति यत्र पक्षे ध्रुवेति सर्वत्र संबध्यते श्रीर्दिव्यसभादिशोभा विजयः प्रसिद्धः भूतिरैश्वर्यं सर्वं नियंतृत्वं नीतिर्नयश्च एतत्सर्वं तत्र तस्मिन् पक्षे ध्रुवमिति मम मतिः अतः पांडवैः सह संधिरेव कर्तव्य इति भावः ॥ ७८ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणज्ञमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकण्ठसूरिवर्यस्य कृतौ भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि गीतार्थप्रकाशे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ४२ ॥